Dilluns Sant

Text de l'Evangeli (*Jn* 12,1-11): I Jesús, sis dies abans de la Pasqua, vingué a Betània, on era Llàtzer, a qui Jesús havia ressuscitat d'entre els morts. I li feren allí un sopar, i Marta servia, i Llàtzer era un dels qui seien a taula amb ell. Maria, doncs, prengué una lliura de perfum de nard pur de gran preu i ungí els peus de Jesús, i els eixugà amb el seus cabells. I tota la casa s'omplí de la fragància del perfum. Però li digué Judes l'Iscariot, un dels seus deixebles, el qui l'havia de trair: «Per què no s'ha venut aquest perfum en tres-cents denaris i no s'ha donat als pobres?». Però digué això no perquè li importessin els pobres, sinó perquè era lladre, i com que portava la bossa, el que hi posaven s'ho enduia. Llavors digué Jesús: «Deixa-la, perquè ho guardava per al dia de la meva sepultura, ja que els pobres els teniu sempre amb vosaltres, però a mi no sempre em teniu».
La gran gentada dels jueus va saber, doncs, que era allí, i vingueren, no solament per Jesús, sinó per tal de veure Llàtzer, a qui havia ressuscitat d'entre els morts. I determinaren els grans sacerdots matar també Llàtzer, perquè a causa d'ell molts se n'anaven dels jueus i creien en Jesús.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Ungí els peus de Jesús, i els eixugà amb el seus cabells»

Mn. Jordi POU i Sabater
(Sant Jordi Desvalls, Girona, Espanya)

Avui, a l'Evangeli, se'ns resumeixen dues actituds sobre Déu, Jesucrist i la vida mateixa. Davant la unció que fa Maria al seu Senyor, Judes protesta: «li digué Judes l'Iscariot, un dels seus deixebles, el qui l'havia de trair: 'Per què no s'ha venut aquest perfum en tres-cents denaris i no s'ha donat als pobres?'» (Jn 12,4-5). El que diu no és cap bestiesa, lligava amb la doctrina de Jesús. Però és molt fàcil protestar davant del que fan els altres, encara que no es tinguin segones intencions com en el cas de Judes.

Qualsevol protesta ha de ser un acte de responsabilitat: amb la protesta ens hem de plantejar com ho faríem nosaltres, què estem disposats a fer nosaltres. Si no, la protesta pot ser només —com en aquest cas— la queixa dels que ho fan malament davant els que miren de fer-ho tant bé com poden.

Maria ungeix els peus de Jesús i els eixuga amb els seus cabells, perquè creu que és el que ha de fer. És una acció tintada d'esplèndida magnanimitat: «Prengué una lliura de perfum de nard pur de gran preu» (Jn 12,3). És un acte d'amor i, com tot acte d'amor, difícil d'entendre per aquells que no el comparteixen. Crec que, a partir d'aquell moment, Maria entengué el que segles més tard escriuria sant Agustí: «Potser en aquesta terra els peus del Senyor encara estan necessitats. Doncs, ¿de qui, fora dels seus membres, va dir: 'Tot allò que feu a un d'aquests petits... m'ho feu a mi? Vosaltres gasteu allò que us sobra, però heu fet allò que és d'agrair als meus peus'».

La protesta de Judes no té cap utilitat, només el porta a la traïció. L'acció de Maria la porta a estimar més el seu Senyor i, com a conseqüència, a estimar més els "peus" de Crist que hi ha en aquest món.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Oh do preciosíssim de la Creu! Quin aspecte té més esplendorós! No conté, com l'arbre del paradís, el bé i el mal entremesclats. És un arbre que engendra la vida, sense ocasionar la mort; que il·lumina sense produir ombres; que introdueix en el paradís, sense expulsar ningú» (Sant Teodor Estudita)

- «L'amor no calcula, no mesura, no repara en les despeses, no posa barreres, sinó que sap donar amb alegria, cerca només el bé de l'altre, venç la mesquinesa, la gasiveria, els ressentiments, l'entossudiment que l'home porta de vegades en el seu cor» (Benet XVI)

- «Jesús fa seves aquestes paraules: 'De pobres, sempre en tindreu amb vosaltres, però a mi no sempre em tindreu' (Jn 12,8). Amb això no treu res a la vehemència dels antics oracles: 'Compren els humils amb diner, i el pobre amb un parell de sandàlies' (Am 8,6); sinó que ens invita a reconèixer la seva presència en els pobres que són els seus germans» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.449)